

Forfatter: Bremer, Fredrika

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Bremer, Fredrika (1849-07-04)

Citation: Bremer, Fredrika: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Bremer, Fredrika (1849-07-04)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 592. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000165.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bremer, Fredrika, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*,

Til H. C. Ørsted.

Köpenhamn den 4de Juli 1849.

Min vördade vän och lärare !

En af de brister här i verlden, som föranletit mig atts. 593fordra af Skaparen (men det är på grund af den djupaste vördnad for Skaparen och hans gåfvar, som jag så fordrar) en fortsättning oeh fullkomning af vår tillvarelse bortom den jordiska existensen, är, ofullkomligheten, bristfälligheten af vår manifestation uti denna, svaljet imellan känslan, tanken, och ordet eller gerningen, som skulle uttala dem. Jag har alltid djupt och smärftullt känt detta, då med hjertat fullt af kärleck och tacksamhet jag känt mig fattig, blottad på alla medel att rätt uttrycka dem. (Ty att uttrycka dem är ett af de djupaste behof, som kärleckens eviga upphof nedlagt i människans hjerta). Jag har alldrig känt denna brist starkare än i denna stund, då jag vid den nära skiljmissan från Er, känner belofvet att tacka Er for allt det, Ni varit för mig under mitt vistande i Danmark, att, för all den sköna glädje Ni gifvit mig, göra Er någon glädje igen. Och jag kan dock ej göra mer än säga: »tack“!!! Se då ej illa dertill, att jag ville göra det med något eftertryck, att jag ville liksom skriva det med eldslågor i luften för Era blickar, så att det skulle lysa för Er och derigenom väcka något gladt minne af Era egna välgerninger. Låt den lilla ljusbäraren (som bör stå för Era blickar, då Ni läser detta) bära till Er detta ord ur djupet af mitt hjerta, låt den bära till Er något ord om den „ljusglädje“ som Ni skänkt mig; — låt den ibland stå på det runda bordet i Ert förmak och påminna Er den lilla gäst från Sverige, som ofta satt der lycklig i Er familjekrets, — och som tycker sig sitta der ännu imellan Er, — — — — —

Låt den, min vördade lärare och vän, min kära ørsted, säga Er ett ord (men hur det låter vet jag ej sjelt) från den vänninna, som tackar Er för den renaste „ljus glädje“, s. 594som bevarar minnet af Er, som en klar, stilla låga i sitt hjerta, låt den säga Er att till hoppet om hennes ljusglädje så här i lifvet, som i den högre och ljusare tillvarelse, som vi hoppas på, hör den att åter få se, få. samtala, åter få lefva med Er; och då få uttala, hvad hun nu ej kan — huru mycket hun är Er förbunden, och lefver

Er tacksamma, innerligt tillgifna
Fredrika Bremer.